

Uppt. av *Ahe Campbell*efter *Friberg.*i *Skjotts härads*
Skåne.

Anmärkingar:

*Uppteckningen gjord
i Medicinska avd.
i Lunds Lazeret.
1914.*

(58 sid)

Måsterjuren.

Aa 1525 A

En fattig Torpare hade tre söner. Det var på 500-talet så då lydde Torparna under en amtman. Inte hade han råd att hålla sina pojkar i skolan, för amtmannen var sträng och fordrade mycket arbete. Men han förträdde dem så godt han kunde. När han blev gammal sade han till dem: "Jag har inte någonting att ge er. Så följde han dem till en korsväg, där tre vägar möttes. "Ni får ta vilken väg ni vill. Välj om var och en sin. Så vart ni vill,

(58 sid)

och går vad vi vill." Och så gävo sig poj'karna iväg.

Nå— Tiden gick. När bröderna skildes vid korsvägen hade den yngste varit tio år gammal, och nu borde han väl vara stora karl.

En afton kom en fin herre till Torpans stuga och knackade på. Men Torpans ville inte öppna: "Då fint folk får jag inte emot."

— "Nog visste jag att du var en hård far, men att du var så hård att du inte ville öppna för din egen son, det trodde jag inte."

Då öppnade Torpans dörr. Och sonen kom in — han var så fint klädd i siden och sammet, och en ståtlig guldvagn hade han och fyra hästar och snatvaror och pengar och allt som kunde behövas.

— "Var har du fått dig till," frågade gubben då han såg all härlighet. — "Jag gjorde om du sa; jag valde det yrke jag ville — jag är värdstjänst."

Så stannade han hemma hos gubben. Och gub-

ben fick det bra för mästertjuven gav honom nya
sångkläder och mat och allt de behövde.

När hur det led så tyckte sonen att tiden
blev lite lång och så gick han till far sin och
sa: "Nu skickar du bud till antmannen och
säger att du blivit frisk - men inte frisk till
att arbeta. Och antmannen svarade att gud-
ben fick vara fri två dar till. Sen gav mäs-
tertjuven far sin två stora supar och en
fin, fin cigarr - och gubben trodde han var
i himlen.

- "Nu skall du gå till antmannen och fria
åt mej till hans dotter!" Och för att gubben
skulle bli riktigt livad så gav han honom
en sup till och så en fin cigarr att röka
på vägen.

Gubben kom till antmannen, fast
han var ju lite rädd för att komma fram
med sitt ärende. När till slut mästertjuven.

- "Vad är din ors?" Frågade antmannen.

— "Måstertjuv", svarade Torparen. "Ja, det ska han först visa prov på. Vad kan han stjäla för något?" — "Ja, att han är duktig att stjäla det är då säkert, för när han kom hem så var han så fin, så fin och hade vagn och pengar och allt." — "Ja, kan han stjäla lakarna ur sängen där min hustru och jag ligger och så hennes eget linntyg med, så ska han få min dotter, men annars blir han inte min sonson."

I den Träkten hängde en man på stegl och hjul. Den Fry om måstertjuven list och klädde på honom fina kläder och ställde honom om krullen mitt framför autmannens fönster. Och när autmannen och hans hustru skulle lägga sig så såg hustrun mannen, som stod och såg in genom fönstret.

— "Här är måstertjuven, ropade hon."

— "Ja, jag är adelsman och inte är jag rädd"

för honom. Jag skall minnisan ge honom, "än
antmannen. Och så tog han sitt svärd och
gick ut och högg huvudet av den döde.

Men när hustrun så huvudet trilla så blev
hon sådd: "Jösses, va har du gjort?"

— "Ja, det var nog lite synd på honom, för
något ont har han ju inte gjort. Men det
är väl bäst och gräva över honom nu, så
ingen får se det." Så tog antmannen och
smyg sig ut med en spade och drog bort
den döde och skulle begrava honom.

Men mästertjivven hade stått och lyss-
nat. Och nu smög han sig fram till dörren
och sade: "Kära min gubba, ge mig det
ena lakanet. Jag är så blodig om händer-
na." Han fick det, men så sa han: "Kära
min gubba, ge mig det andra lakanet
med, detta frödojer!" När han nu fått det
och så så sa han: "Nimm är det lite blod
kvar, skypade dig och ge mig linnetygjet också!"

Så fick måster Tyven det också och gick hem.
Den en stund kom antmannen in och
bad att få något att förka sig på.

"Men du fick ju lakana och linntyg!" sa
gumman. Då förstod antmannen att
måster Tyven varit framme och dragit
honom vid näsan.

Nästa dag kom ^{Torpans} ~~antmannen~~ till
antmannen och hade lakana och linns-
tyg med. — "Sithär skänker dig min
son, men nu vill han ha din dotter."

Prästen hade just då kommit på besök och
då han såg att måster Tyven hade bränt
antmannen så började han skratta och
då. Men då blev antmannen ond och
gav Torpan 1000 riksdaler och sa: "Det
här ska din son ha för lakana och linn-
tyg. Men såg honom att han kan spela
prästen ett duktigt spratt så ska han bli
min svärson — annars inte!"

— "Så, så prästen" mig skall han inte lura så lätt!"

Men mästertjuren hade varit på jakt den dagen och skjutit en stor vit orre. Nu tog han vingarna och dundrade den och svepte sig i lakarna, han tog ist från ant. mannen och på klädde han sig i fina vita kläder och på huvudet hade han en vit snitta och en stor vit plyn.

När prästen nu for från ant. mannen så hörde han hur någon ropade på honom uppifrån ett högt träd: "Far hälsad du välsignade!" Och prästen såg upp och så, då var där en ängel i vita kläder och stora vita vingar.

— "Vem är du, Herrans välsignade ängel" frågade prästen.

— "Jag är engeln Gabriel — och välsignad är du, ty nu skall du få komma levande upp i Herrans himmel."

— "Tack, du käre ängel — men när kommer du och hämtar mig."

— "Du välsignade, närhålot jag säger — hopp i — och håller fram en säck — så skall du hoppa i och så skall jag flyga med dig till himmelen."

När prästen på kvällen kom från aftonsången så kom plötsligt ängeln Gabriel flygande ned från ett träd och höll en stor vit säck framför prästen och sa: "Hopp i!" Och prästen hoppade i och så snörde ängeln till näken och bar prästen och släpade honom ibland på vägen bort mot annemannens gård. — "Ar vi inte snart i himmelen, du Herrens välsignade ängel?" — "Först måste vi gå den smala vägen," sade Gabriel.

När ängeln nu kommit fram till annemannens gård så kastade han in prästen bland gässen i gåshuset.

99
— "Är vi inte snart i himmelen, du Herrans välsignade ängel?"

— "Nej, först måste du luftas i skärselden." Och så låg prästen där inne bland gästen, och där fick han ligga.

Men på morgonen skulle amt-mannens piga gå och ge gästen mat och då prästen hörde att någon var där så ropade han: — "O, du Herrans väl-signade ängel Gabriel — färg ej svart komma ut ur skärselden, för här ha djävlarne flugit runt omkring mig hela natten och givit mig ett nyp här och ett nyp där. Och omäddjälarna ha dragit mig i näsan och i håret och halkat mig i ånkan. O Gabriel, vad jag har lidit!"

— "Jag är väl inte Gabriel jag. Jag är amt-mannens piga och det här är väl inte skärselden inte, utan gästhuset, vet jag!"

Och antmannen kom och hans hustru,
och alla skrattade de åt hur för märk-
värdigt fint måstertjuven lurat
hans höjvördighet.

Nu nu kom Torparn och länade
tillbaks de 1000 riksdalerna som ant-
mannen ville ge måstertjuven och sa:
— "Det är din dotter han vill ha — pengar
det har han ojäkt!" Men antmannen
ville sätta honom på ännu ett prov.
"Låg din son, måstertjuven, att kan
han stjåla min egen häst under mig,
så skall han få min dotter." Och så
sände han med Torparn 200 riksdal-
er.

Nu tog måstertjuven och klädde sig
i enkla kläder. Och en gammal styv-
hent krake opände han för en gammal
^{gumpkärna} vägn. Så tog han ett lyckkar och fylld
de Lillkrädden med godsvatten — för

det var brunt och såg ut som öl. Och så satte han karet på jumpekärran. Så körde han framåt vägen. Förmunarna höll han i ena hand. Och så gick han bak efter karet och hade stucket in sitt finger i hålet så inte ölet skulle rinna ut. För om än tapp hade han inte.

Ute på vägen mötte han antunnan, men, som kom ridande på sin ståtliga häst. Antunnan stannade och frågade: "Har du sett nästestjuren?"

"Ja, nej såg jag en kar komma såhär de för en stund sen." "Så måste du visa mig varåt han for!"

"Ja, ja skall till granngården med ölet för där ska va bröllop, och där jag nu fingret ur hålet så rinna ölet ut, och grannen blir arg och slår mig ihjäl, för han vill ha mycke öl till fälatet."

"Jag skall hålla för hålet jag," sa antun-

mannen och hopade av häften och stäck in
fingret i hålet. "Här var det om du såg, mäs-
tertjivven?" Men då svängade sig mäs-
tertjivven upp på antmannens häft och
sagde: — "Här är mästertjivven!" Och så sed
han bort och lämnade antmannen kvar
hos den styubenta kraken och guldloft-
vet.

Nästa dag kom Torpam Till antmannen
och sa: "Här har du häften, den skänker
dig min son, och här är de 2000 dalbrarna.
Men vill han inte åt — utan det är din
dotter han vill ha.

Ja, min hake han fullgjort alla proven och
om måste antmannen stå vid sitt ord
och så blev det ett dundrande bröl-
lop då mästertjivven gifte sig med
antmannens dotter.

Uppt. av

Anmärkingar:

efter Frikberg

i Skydds led.

Kloka

År 1845

I Källstorps by fanns en klokskumma. Håkan kallade de henne. Men hon var inte läsa från början - för hon hade varit mycket gudfruktig. På den tiden trodde hon på allt vad prästen sa'. Hon var som en annan bondkåring och kunde inte låta bort sjukdomar och inte söka upp tjurvård.

Så blev hennes syster sjuk. Då frågade hon en gubbe vad hon skulle göra. "Se här Torke prästen för." Sannan gick till prästgården och prästen frågade: "Är det någon sjuk?" — "Ja, det är syster." "Ja, den

kunde inte prästen göra något åt. Men gumman hon visste att prästens ord hade stor makt, och hon bad att han äntligen skulle bota nysgan. "För si jag vet att bara vördig prästen sier ett ord så blir nysgan bota."

Nu tänkte prästen att hjälpte det inte så kunde det inte skada. Så han följde med gumman hem till svinkuset. Och så läste prästen över nysgan:

"Ja, de sier ja' dej nysga,
att blir du bota,
så blir du bota,
och dör du inte innan jule
så lever du."

En tid efter var nysgan frisk. Men istället hade prästen fått en böld i matstrupen. Det fick gumman reda på. "Ack, det va' tråkigt. Nu kan han inte snacka, för annars buda' han sig nog, för vi han buda vår so." Och så tog hon och gick till

prästgälden och bad att få träffa prästen.
Men de ville inte släppa in henne för
prästen låg ju sjuk.

Men hon gick in ändå och bugade sig
för prästen och sa:

"Ja, de sier ja' dej prost,
att få du leva
så få du leva
och dör du inte innan jul
så lever du!"

Så föll hon ner på knäna knä och
bönade sig om under katolska tiden.

Men prästen skrattade och skrattade
så att böden sprack. Så han blev botad.

Sedan såstes gummans afton
sjuka. Och hon fick undervisning i svast.
hon så av en gammal gubbe som hette
Pönack och han hade mycket med
klompelle att göra. Han gjorde henne
till häva.

1646
Till slut blev det en ny greve i trakten
och han byggde ett fattighus, hospital de
kallar, dit flyttade de Hålan, för gre-
ven Tyckti inte om hennes konster. Han
var förargad att folk trodde på henne,
och han sa att det bara var snack att
hon hade med Flampelle att göra. Och
så blev hårkonsten skild i den trakten.

Uppt. av

Anmärkingar:

efter Friberg

i Skytte led

"När jag var ung så hade jag röda fläckar i ansiktet, ringormar de kallar. Och de snorde med ringormussalva men det gick inte bort. Så kom jo Till Flåvan.

— "Det var rysligt vad ringormarna har".

Så gjorde hon korstecken med litthjulet över varje ringorm. Fogen knappast och stark fyra gånger i armarna och blåste mig tre gånger sen — i ansiktet. Därefter gjorde hon korstecken på pannan på mig och så korsade över ringormarna igen och ledde mig

i Työthet ut om dörren. Jag skulle inte säga ett ord.

238

En har betat många.

Men inte hjälpte det mig - men Låsan sa att det var min egen skull: "För ni pågpojken trodde ju inte."

Uppt. av

Anmärkningar:

efter Trilberg

i Högskola och Sk.

Lazarstet 1914.

22 Jeppa Trilsen o. Trollen

23 Trollen o. deras hös

24 Om skapelsen o. Moak.

22 " Nu för tiden får di inte lära sej något i skolan. Såsom nu mina pojkar, di har gått i skolan, men di säger att de å löjer me Troll-packera. Men ja ved att di finns för di ja har själv sett dem. Jeppa Trilsen va en gudfruktig kar - prästen Tyckte om an och Gud fader Tyckte om an - men Trollen va galna pån för ha va så gudfruktig och di sökte förarga honom på många sätt. Då va de ett Troll som skåtsade med Jeppa Trilsen. Den olo vår Herre ihjäl och sen brände gården.

23) Och min farfars far sålde hö till Trollen.

Di ställde opp en höj på pelare och di
till höjen för min farfarsfar och sålde
sitt hö för Trollden di va majest riga.
Min farfarsfar kunne se in i höjen och
i ett jörn lå en höj gullspēnga och i ett
annat jörn lå en höj silverspēnga och i
ett tredje jörn lå en höj kopparspēnga.
Men alla Trott va inte lika riga. Där
va somma Trott om va lide rigare
än de andra. Och di hade många rum
i höjen, di hade ett kökhus. och kam-
mars och di hade de ett lidet skide-
hus för vi Trollden di skides så festligt.
Och ett vörd har ja om min farfars
far har fått från Trollden och skolelärarn
han kunde sega va de va för ett vörd,
för vide va en länd kar för vi han
hade varit en duktig sadans soldat
i sin ungdom.

24/ Och den skoleläraren han förstod sej på skabelsen. Men minna pågar di förstod sej inte på skabelsen. De säger att vår Herre Jöken berklung och gjorde en resa av ler och satte fast, men nej nej.

Di förstod så skapade vår Herre - men det var bara en om han tyckte om och det var Noak för vi han va en gudfruktig man och trodde på Herren. Och så lät vår Herre de regna för vi han ville sankta alla människor. Men till Noak sa han: "Bygg du dig ett fartyg och gå in där och ta krej med dig och krydj ej om att ta de andra djärlarna med dig. Det var liksom ett fartyg om flöd på vagn. Di hle sankta allidannan, de regnade och regnade. Men då jorden blev så ^{farro} starka fartyget på ett högt berg om lotten avkatt.

[På saken tustrum]: "Nå, de heter brarut.
Ja, ja ved inte va en ska tänka - di
talar på så många olika sätt.

[Bubben fortsatte]: "Tij du karing, har
du inte läst bibeln - om förbistring.
De gick så fe att när alla vagn va
borta om di va sänkta allisammän
så fanns de blott gott folk och gott kerej.
Men när Nosak dö² så ble pågarna
höjgårdiga, och så byjje de ett höjt
Torn fordi vilke opp och snacka med
vår Herre for di va så höjgårdiga att
di trodde att de skulle få alls di vilke
ha om de di ba om åter vår Herre,
for han varit go vän med deras far.
Och vår Herre lät dem bygga och de
hadde hummit långt opp, men då
tänkte vår Herre, att nu kan dit var slut.

Och så förbittrade han dem så när en
bat om Tejel. så vissade de opp Tejel
kalk till honom och då di ba om bann
så fick di öken för si di förstod inte
va di ba. Och sen öppiddes de och en
kom till Tyskland och en till Ameri-
ka och en till Natalien - så öppiddes de.

Och så går minna pågar och tror
att jören å runn - tror Friberg att
jören å runn, för si husen skulle
ju falla omkull.

Solen går upp och solen går ner.
De sa Trytj [Trygg] me. För annars
skulle de inte finnas de fyra väder-
strucken. Men när de dörrar från alla
fyra bider då å de slut me världen,
då kommer helvede opp.

Nu ska ja visa att de å luters löjn

med dedas om minna pågar säger.

Nu tar ja min Tobakslåda här
å lägger Tandstickslådan äranpå
och så vänner ja den om och så faller
den ner. Ja, ja, ja ved huns de å.
Brälappen flyder på vanned och
dåpå kan man ha tillingar och
kråj. Men vänner man brälappen,
så faller di i sjön och frigas.

Och så å de om hela skabelsen.
Förde sa Trystj om. När månniocken
å stygga så tar Gud och vänner
joren opp och ned och då faller di
ner i den brinnande helvedes-
sjön som å under.

Uppt. av

Anmärkningar:

238

efter

i Trakten av Hånginge
 Skatts hd. Skane.

spottas
 på dem

När man ska ta bort värtor ska man
 göra så: Man spottar på värtorna och
 samtidigt räknar man dem. Då går
 de bort.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter Eriksson

i Skegrie, Skytte Ad.
Skåne.Tandvärk.
Strykes av

Mot Tandvärk.

Man ska ta^{ut} en pinne ur ett Träd
innanför barken, riva Tandens Till det blö-
der och sedan sålla Tillbaka pinnen på
samma ställe, den fogs och bilda barken
öber igen.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp.

*Vid Albeckekron fanns Albeckefru.
Hon var farlig att råka ut för.*

238

Uppt. av N. Campbell

Anmärkningar:

238

efter Arnelie Buntz

i

Tomarp. Skifteskd

Havande
kistknagg

Kisteknagg.

Om modern under havandeskapet går i-
mot en kista med opikar och beolag på
får barnet märken av det. De kallas kiste-
knagg. För att få bort den märken modern
lägger barnet i kistan och går på sig
ovanpå och äta kavringsmat.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp.

Begravningsrit.

Den döde skulle ha en psalmbok under hakan. På ögonen lade man pengar och på bröstet en sax.

[För 50 år sedan.]

På vägen där liktåget skulle fram
stoddes beubon, liksom inne i stegen.
Framför dörren sandade man i färan
av ett kors.

Uppt. av *A. Campbell.*

Anmärkingar:

238

efter *Henricie Bernds.*

i

*Tomarp. Färs h. o.
Skane*

Barn dop.

När ett barn föddes så satte man stål över
dörren. Men vi glömde sätta stål i dörren!
Ljus skulle brinna hela natten.
Den som bar barnet till dopet måste
ha ett par signålar stuckna i kors
på bröstet.

Uppt. av *A Campbell*

Anmärkingar:

238

efter *Amalie Sundz**Uppt år 1914*i *Tomars.**Skrytsid Ståne Fålls socken**Engelstas tj.**Stulet**Med engelstas sjukar.*

Man skall stjåla en oak, som kommer
att saknas och lägga den hos barnet. När
barnet är bra skall man bära oaken till
baka till samma plats där den fögs.

När Jöns Nils i Tottarp tog en gång
en skotta hos Jöns Jöns', lade den i bar-
nets vagg. Efter tre veckor var barnet
bra och då lade hon den oformärkt till-
baka.

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

Tomarp.

*Säger
den krockiges vägen - kon*

Det sprang en gång en ko mellan Vellinge
och Skanör och kon sprang i krockas och
bukter såhär *U U U* Och den går vägen
där kon sprang än i dag i krockas och
bukter.

Uppt. av

Anmärkingar:

efter

i

Tomarp.

Stulit botevædd.

Tille man bota en sjuk borde man stjåla något från grannen och lägga hos den sjuke. Grannen måste säkra det som stulits. När sen den sjuke blev bra skulle Givgodset bäras tillbaka igen och läggas där det Toz så att ingen märker det.

En gång försvann altarduken om vad. Senur Tomarp köpta. Men man var så säker om att det var någon som stulit den till en sjuk och att den skulle komma tillbaka så snart den sjuke blivit bota, att man ej gjorde några undersökningar. Altarduken förblev emellertid bota.

Uppt. av

H. Campbell

Anmärkingar:

238

efter

S. Bunde

i

Tomarp. Skåne

Ellakors.

Ellakors användes mycket mot engelska sjukan.

När man skulle göra ett ellakors gick man till nio gårdar och bad att få skrapa något spår av ett silverföremål. Det var av silverskedarna om man vanligen tog. Den gård hade man lagt undan en särskild sked för sådana som ville ha silver till ellakors.

Ville man ej gå till nio ställen, kunde man få nio bortas silver i stället. Silver av sked, knappar, nål o. s. v.

Silverspåren användes till mannan med annat silver till ett ellakors.

Uppt. av *Åke Campbell*

Anmärkningar:

238

efter *Arvid Bendz*

i

Tomarp Skåne.

Jag hade en fåg och när han var liden, några månader gammal sådär, så fick han ringormar över hela kroppen. Och han var som ett enda sår över kroppen. Han var så blidlig så han fattade i lindarna. Och vi hade Bendz, professor där, men det hjälpte inte.

Och så tänkte jag på stenen som var på kyrkogården för dit brukade de gå och frätta sämre som hade ringormar och revormar och sådant.

Den stenen hade kommit till så att

en dräng tjänade i Tomarps prästgård.
Och så ville han skämta med folk och
skrämna dem så han klättrade ut sig
med ett stort vitt lakan till spöke och
så gick han på kyrkogården sent en
kväll. Då kom prästen och frågade vem
det var. "Jag är ett spöke!" Då började
prästen läsa över drängen och allt som
som han läste så sjötok han ner i jorden.
Och när prästen hade läst ned honom
i jorden så läste han en stor sten över
honom. Och den stenen låg för vägpa
är den på Tomarps kyrkogård alldeles
vid södra hörnet av kyrkan.

Stenen var lite urhållad och där sam-
lade sig regnvatten och dit skulle
man gå tre nåttar men inte ända
utan med tre nåttars mellanrum
mellan varje gång och ^{och inte förka honom efteråt.} så fråga den
spöke med det vattnet. Och jag fråga

pågen men det hjälpte inte.

Så tog jag och skrev på ringormarna för det brukar vara bra. Och då börja jag inifrån och skrev såhär: Men det hjälpte inte fastän jag läste orkra över.

Sen slakta vi ett lam och flådde och rullade in pågen i det medan det var varmt och sen fick han ligga ute om natten i det och sova så att daggfallet skulle komma på han. Men det hjälpte inte.

Så trodde vi att det var vinkoppor pågen hade och då la jag mig med honom i svinlägget hos grisesoen. För vi trodde att vinkoppor skulle gå av honom då. Men det gick inte.

Så fråtta jag honom tre dar erat i dag både kvällen och morgnen men det hjälpte inte.

Det ska vara bra att gå ut och titta
flåsk och den snarja med det flåsk
man tittat sig till. Och det gjorde jag
men det hjälpte inte.

Och vi stöpte bly över honom, och
slog eld över honom. Det brukar va bra
med det hjälpte inte. Och inte hjälpte
rökelse.

Men så dag ^{faster} Bengtastid jag blev
bjuden dit som när hon stod lik. Och
där va vi alla hennes bekanta och
drack kaffe. Men i rummet intill stod
kistan. Och jag hade tagit pojken med
för jag visste att fanns det något som
skulle hjälpa så vore det om jag finge
stryka av det på en dö, så han tog
det med sig i graven. Och jag tog den
dödas hand och strök med den runt
om kroppen över alla ringar.

Och under det jag strök så sa jag "att
dessa ska du få sätta dig i graven".
Och jag var ensam i rummet och höll
väl på att stryka i många Fimmar.
Och den skyddade jag mig ut och skulle
hem innan någon fick få i mig
för jag fick inte tala förr nästa
dag. Men de sa att jag opsang och
sångade varför jag hade så bratt, men
jag bara opsang. Och jag sa inte ett ord
och jag mötte många på vägen som
talade till mig.
Tre veckor därefter så var pojken borta.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp
Skåne.Kasta bort
Räkna

Mot värtor.

Man skall ställa sig med ryggen vänt
mot brunnen och så räkna till lika
många årter som man har värtor.

Och när årtan man räknar kastar man bak-
länges över huvudet ned i brunnen. Sen får
man aldrig mer se i den brunnen.

Uppt. av

Mac Campbell

Anmärkningar:

238

efter

~~Mac Campbell~~ Ineli Nordz
~~Mac Campbell~~

i

Tomarp.

Kyrkegrin.

Kyrkegrinnar finns det 2 stycken i
Tomarps kyrka, ett fås och en baggl.

Kyrkegrinnen har bara snickat över
sina sidan om vägen, den som är till
kyrkan.

Uppt. av *A. Campbell*

Anmärkningar:

238

efter *A. Berdy.*i *Tornarp**Skåne**Engelska gj.
dricka smörkare*

*Engelska sjuken betas därigenom
att barnet dricker ur handen på en, som
slagit ihjäl en människa — en mordare
eller en som varit i krig.*

Uppt. av *J. Campbell*

Anmärkningar:

238

efter *Miristine Boudy*

i

*Tomarp. Skåne**läsa, lära**Med engelska öfkan ska man läsa
lederna och läsa över.*

Uppt. av

Anmärkningar:

238

efter

i

Tomarps.

Elekors ryddes in så att de ej synes.
De skyddade mot mot sjukdomar och
allt ont.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomaryp.

Katt. (varel)

En jungfru mötte en katt på vägen om
natten. Katten sprang över vägen alldeles
från för henne. Men hon då hade fejat
och gått hem och lågt i sängen utan att säga
ett ord, så hade det ej gjort något. Men
hon talte och blev sjuk sen följande.

Uppt. av

Anmärkningar:

238

efter

i

Tornarp.

L. H. Hans afton kan det hända mycket underligt. Då gick en pojke en gång bort med mjölk. Men han ville gå en genväg men kom bort igen. Måste gå och gå runt hela natten. Och så säg han kalkoner.

Uppt. av *Anders Campbell*

Anmärkningar:

238

efter *A. Bendz*i
*Tomarp. Skänne**Skävern.
Mordad*

För att bli fri från engelska sjuken
och skävern ska man dricka ur Londen
på en som blivit mördad. Ska va vänstrahande

Här gör man skilnad mellan engelska
sjukan och skävern.

När man har skävern kan man varken
äta eller dricka men det kan man
vin engelska sjuken.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Fouarp.

Vilse
spotta

Och man kände vilse skulle man få
vantarna av och spotta i dem.

Uppt. av

Anmärkningar:

238

efter

i

Tomarp.

Hälsningar: Fred.
Hindgren

Man ska stå på djuren annars
jät på vassoren, mycket tilligt, så slipper
de ohälsan.

Uppt. av

Mrs Campbell

Anmärkningaz:

238

efter

i

Tonarp. i Håns

Skyltad Färd på
1914

L. Håns efter gick de om badade.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av *Ake Campbell*

Anmärkingar:

238

efter

Skåne
Hd. Skytte
Sn. Färs
uppt. år 1914

i

Tomarp.
Skåne

Kalender:
Skärtorsdag

*Skärtorsdag ska man sätta en öga i stället
därren för att hålla Trollen borta.*

Uppt. av <i>Löf. Skane</i> <i>Jed Skotte</i> efter <i>En Fars</i> i <i>Tomayo.</i>	Anmärkingar: 238 <i>Uppt. M. Campbell</i>
---	---

Kalender
Pårt

Påskveckans dagar äro:

Blå måndag,

Ved. Tisdag.

Askonsdag.

Skärtorsdag

Långfredag

Skifte lördag

Askonsdag får man varken baka eller frästa
 för då får en fullt ut rättor och möss på
 si (näml: i huset)

Uppt. av *Wm Campbell*

Anmärkingar:

238

efter *Amelie Berndt*i *Tomte**Skjuts led.**Engelska sjuken**Färger**Lid, aska**kläder besparas*

Engelska sjuken botas så: Om barnets leder bindes trådar i tre färger: grön, rött och vitt. Sedan upplösas trådarna, brännes upp och barnet skall äta askan. Det dag-linne eller skjorta barnet då har på sig skall begravas på en plats där barnet inte kan gå över. Skulle barnet våga stiga över det ~~stället~~ kommer nämligen sjukdomen igen. Det får ej ondtalas förrän barnet är friskt.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp.

Om man givit sig ut på en resa och glömt
något så ska man ej vandra om ty då går
resan olyckligt.

Uppt. av

Anmärkningar:

238

efter

i

Tomasp.

Fäsp
 tvätta sig
 ovänner.

Om Frå tvätta sig i samma handfat
 ska man spotta i handfatet för att ej
 bli ovänner. Sen ska man stänka varan
 i ansiktet för att ej bli ovänner.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp.

Tabu
olycksdagar

Den 13 i månaden olycksdag. Då skulle
man ej ha bröllop, dop, eller något an-
nat viktigt.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Tomarp.

Tabu
Skor på bord

Man ska inte sätta skorna på bordet för
då sker en stor olycka.

Uppt. av

Anmärkingar:

238

efter

i

Häme.

Tabu.

Sol.

De å många som ha blivit vilda om
 kvinnorna å gäst vilte. Min bror gjorde
 de men han berättar det inte på kvällen
 när hon kom hem för då skulle han
 bli sjuk. Solen måste ha gått upp först
 innan man får berätta det.